

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до навчального плану

Код та найменування спеціальності 035 Філологія

Рівень вищої освіти Другий (магістерський) рівень

Спеціалізація 035.033 Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша - польська

Освітня програма Польська мова і література

Форманавчання денна

Загальний обсяг у кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи та строку навчання 90 кредитів
ЄКТС, 1 рік 4 місяці

Навчальний план, затверджений Вченою радою університету «26» червня 2018 р. протокол №7

Відповідність вимогам стандарту вищої освіти (в разі наявності): стандарт відсутній

Відповідність вимогам професійного стандарту (в разі наявності): стандарт відсутній

Вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання наявність диплома бакалавра

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач	Програмні результати навчання	Найменування навчальних дисциплін, практик
1. Цикл загальної підготовки		
1.1. Обов'язкові дисципліни		
Здобуття студентами компетентностей на рівні, який забезпечує необхідну комунікативну спроможність у сферах спілкування академічного та професійного середовища в усній і письмовій формах та полягає у формуванні й розвитку міжкультурної комунікативної компетенції та її складових: мовленнєвої, мовної, соціокультурної і стратегічної ланок. Мовленнєва компетенція передбачає опанування студентами мовленнєвих умінь у чотирьох видах мовленнєвої діяльності: читанні, письмі, аудіюванні та говорінні.	Засвоєння мовного матеріалу на рівні лексики, граматики, фонетики, орфографії як засобу формування та розуміння висловлювань у процесі спілкування. Соціокультурна (соціолінгвістична) компетенція включає в себе знання основних особливостей соціокультурного розвитку країни, мова якої вивчається, врахування її культурних реалій, звичаїв та традицій у спілкуванні. Стратегічна компетенція включає вміння самостійно здобувати, використовувати свої знання.	Іноземна мова за профспрямуванням

Здатність вчитися та оволодівати сучасними знаннями в галузі літературознавства; підвищувати загальну та професійну культуру; конструювати власний педагогічний досвід і вміло застосовувати його; здатність до адаптації та дій у новій соціопрагматичній ситуації; толерантно і компетентно коментувати чужі думки, бути критичним і самокритичним; здатність генерувати нові ідеї та популяризувати їх. Здатність проводити дослідження на відповідному науковому рівні; уміння робити узагальнення і висновки; здатність критично мислити; здатність визначати проблемні дослідницькі завдання та підбирати адекватні методи їх розв'язання. Виробити навички аналітичної Здатність до самостійної дослідницької роботи; адаптивність і толерантність, наукова добросовісність і етика вченого; наукова коректність, інтелектуальна незалежність; комунікативні навички, здатність до самопрезентації та презентації результатів науково-дослідної діяльності, здатність до викладання; загальногуманітарна та філологічна ерудованість; розуміння особливостей індивідуального стилю. Володіння фаховою метамовою; здатність особистості спілкуватися в типових умовах професійної діяльності; здатність виконувати пошукове, наукове, експериментальне дослідження. Обізнаність у призначенні довідкової, наукової літератури; володіння термінологією – загальнонауковою і галузевою, знання писемних та усних наукових жанрів; правил побудови і культури читання наукового тексту; мовних засобів упорядкування наукової інформації в науковому тексті.	Розуміти предмет, мету, завдання курсу; основні комунікативні ознаки культури мовлення; що таке мова, мовлення, мовна культура. Усвідомлювати норми літературної мови та найпоширеніші їх порушення; що таке літературна і загальнонародна мова. Розуміти співвідношення мови і мовлення, мови і мислення; особливості усної і писемної форми української літературної мови. Знати особливості походження та історію розвитку літературної мови; види і жанри публічних виступів, етапи підготовки виступу. Здатність вміло застосовувати на практиці у конкретних мовленнєвих ситуаціях набуті теоретичні знання. Готувати ораторський виступ на професійну тему, дотримуючись усіх вимог до виступу, виголосити його перед аудиторією. Здатність моделювати тексти відповідно до ситуації комунікації та стилю мовлення. Добре редагувати відповідно до норм літературної мови та основних комунікативних ознак культури мовлення. Зауважувати у своєму мовленні, у мовленні колег, ЗМІ порушення норм культури мовлення, диференціювати і виправляти їх. Володіти культурою усного виступу, брати участь у науковій дискусії, полеміці, суперечці. Правильно добирати й використовувати фонетичні, лексичні, граматичні тощо елементи мови у повсякденному спілкуванні. Доречно застосовувати етикетні формули в різних ситуаціях спілкування; вміло застосовувати невербальні чинники спілкування.	Методологія та організація наукових досліджень 1
---	---	---

Основні методологічні принципи наукового дослідження (об'єктивності, сутнісного аналізу, єдності логічного й історичного підґрунтя, концептуальної єдності); теоретико-методологічні, методичні й організаційні аспекти здійснення науково-дослідної діяльності.	Здатність визначати перспективні напрями наукових досліджень у предметній сфері професійної діяльності, зміст дослідницьких робіт і чинники, що його визначають; використовувати експериментальні й теоретичні методи дослідження у предметній сфері професійної діяльності; виконувати статистичну обробку результатів експериментів; оформлювати результати науково-дослідної роботи в закінченій формі, демонструвати та доповідати про результати наукових досліджень; адаптувати сучасні досягнення науки та наукоємних технологій до освітнього й самоосвітнього процесу; розробляти науково-методичний апарат і програму наукового дослідження; організовувати та керувати науковим дослідженням; працювати з науковою літературою різного рівня, зокрема іншомовною.	Методологія та організація наукових досліджень 2
Визначення основних понять і категорій педагогіки; визначення провідних філософських концепцій виховання; орієнтування в сучасних теоріях розвитку особистості; закономірності, принципи, методи, форми і засоби навчання і виховання здобувачів вищої освіти; особливості організації й проведення навчально-виховної роботи в загальноосвітніх навчальних закладах відповідно до положень нормативно-правової бази національної системи освіти й сучасної педагогічної науки.	Здійснення навчально-виховної роботи з урахуванням сучасних вимог суспільства, основних педагогічних закономірностей і принципів; вміння визначати сутність процесів навчання і виховання; встановлення зв'язків між закономірностями розвитку особистості та закономірностями, принципами, методами і формами виховання та навчання; застосовування методів науково-педагогічного дослідження; планування етапів і прогнозування результатів навчання і виховання; аналіз педагогічної ситуації та прийняття адекватних рішень; аналіз, оцінювання та корегування навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі.	Педагогіка вищої школи та педагогічна майстерність викладача

Інформаційна компетенція передбачає вміння: самостійно працювати з інформацією, шукати, вибирати, аналізувати й оцінювати, організовувати, представляти, передавати її; моделювати, проектувати об'єкти і процеси, у тому числі під час взаємодії з іншими, відповідально реалізовувати свої плани, приймати рішення і діяти в непередбачених ситуаціях, учитися упродовж життя.	Вміння застосовувати інформаційно-комунікаційні технології в навчанні й повсякденному житті; раціональне використання комп'ютера й комп'ютерних засобів під час розв'язування задач, пов'язаних з опрацюванням інформації, її пошуком, систематизацією, зберіганням, подаванням та передаванням; будувати інформаційні моделі й досліджувати їх за допомогою комп'ютера; оцінка процесів і досягнутих результатів технологічної діяльності; володіння способами роботи з інформацією: пошук у каталогах, пошукових системах, ієрархічних структурах; систематизація, аналіз і відбір інформації (різні види сортування, фільтри, запити, структурування файлової системи, проектування баз даних і т. д.); перетворення інформації (з графічної – в текстову, з аналогової – в цифрову та ін.); оволодіння навичками роботи з різними носіями інформації (мультимедійні довідники, електронні підручники, Інтернет-ресурси тощо); критичне ставлення до одержаної інформації, уміння виділяти головне, оцінювати ступінь достовірності (релевантність запиту, мережеві містифікації та ін.); уміння застосовувати інформаційні й телекомунікаційні технології для вирішення широкого класу навчальних завдань.	Сучасні інформаційні технології
1.2. Вибіркові дисципліни		
1.2.1. Дисципліни за вибором ВНЗ		

Знання про стан і проблеми охорони праці в галузі, методи і засоби забезпечення умов виробничого середовища і безпеки праці в галузі згідно з чинними законодавчими та іншими нормативно-правовими актами; конструкції та особливості застосування засобів контролю безпеки та умов праці; конструкції та технічні характеристики засобів індивідуального захисту працівників; комплекс законодавчих, адміністративних, інженерно-технічних та санітарно-гігієнічних заходів, що спрямовані на профілактику травматизму в закладах освіти, при професійній діяльності; види відповідальності працівників різних категорій за порушення норм і правил з охорони праці.	Здатність розуміти основний зміст законодавчих та інших державних нормативних актів з охорони праці; застосовувати у практичній діяльності нормативні документи з охорони праці; виявляти джерела, фактори та види виробничих небезпек та вживати заходів для запобігання їх наслідків; користуватися засобами контролю параметрів безпеки та умов праці; здійснювати контроль за станом охорони праці на робочих місцях; розробляти інструкції для працівників закладів освіти; вести розслідування, облік та аналіз причин нещасних випадків у навчальних закладах; надавати першу домедичну допомогу потерпілим.	Охорона праці в галузі
---	---	------------------------

1.2.2. Дисципліни вільного вибору студента

Знання структурних елементів курсової роботи з польської мови. Усвідомлення вимог до структурних елементів курсової роботи. Розуміння послідовності виконання роботи. Знання особливостей написання вступу. Диференціація об'єкта, предмета методів дослідження. Усвідомлення специфіки роботи над текстом курсової роботи. Знання особливостей технічного оформлення роботи. Розуміння бібліографічного опису джерел. Знання специфіки захисту курсової роботи.	Вміння раціонально організовувати роботу над курсовою. Правильно композиційно побудувати й оформити кваліфікаційне дослідження. Формулювати мету й завдання роботи. Обґрунтовувати актуальність, новизну, практичне значення дослідження. Збирати й критично аналізувати фактичний матеріал. Аналізувати, зіставляти, порівнювати, узагальнювати, висувати гіпотези щодо вирішення дискусійних питань. Робити конкретні висновки та пропозиції. Вводити цитату в науковий текст, здійснювати бібліографічний опис згідно з ДСТУ. Успішно захистити курсову роботу.	Курсова робота з методики викладання основної мови
--	--	--

Здатність зробити індивідуальний внесок в науку – отримати та презентувати результати оригінального дослідження, виокремити особистий внесок в отримання цих результатів, аргументувати та захищати новизну власної теоретичної позиції та науково-методичних розробок, зокрема володіння навичками написання тез доповідей на наукові та тематичні конференції чи семінари, представлення таких досліджень у доповідях; володіння методикою написання та цитування наукових статей та публікацій з урахуванням наукометричних показників	Вміти узагальнювати, абстрагувати та конкретизувати професійні знання та формулювати мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження; формувати структуру і розробляти план дослідження; створювати нові знання через оригінальні дослідження, якість яких відповідає національному та світовому рівням. Вміти відслідковувати найновіші досягнення в професійній сфері та знаходити джерела, які стосуються сфери професійних інтересів фахівця; працювати з різними джерелами, розшукувати, обробляти, аналізувати та синтезувати отриману інформацію, працювати з сучасними бібліографічними і реферативними базами даних	Курсова робота з методики викладання основної літератури
Здатність розуміти еволюційні етапи розвитку та сучасний стан розвитку філологічних наук та дисциплін; загальногуманітарна та професійна ерудованість; здатність сприймати філологічні науки та дисципліни як одне ціле у професійній підготовці, розуміючи їх взаємозв'язок та наступність у їх вивченні; здатність до професійного розвитку та самовдосконалення; здатність до використання набутих компетентностей у вирішенні професійних проблем.	Порівняння та аналіз; здатність виконувати різні види завдань, які допомагають встановити і пояснити генеалогічну близькість слов'янських мов; аналіз сучасних мовних фактів з діяхронічної точки зору; аналіз історичних змін у звуковій системі праслов'янської мови; застосування порівняльно-історичного методу дослідження, методу внутрішньої реконструкції для простеження джерела праслов'янських звуків; здатність відновлювати праслов'янські форми слів та пояснювати сучасні мовні факти через призму діяхронії.	Порівняльна типологія слов'янських мов

Розуміння загальних характеристик методів дослідження фольклорних явищ; особливостей народнопоетичної поетики, особливостей основних жанрів усної народної творчості.	Здатність до аналізу наукової літератури з проблем фольклористики, філологічного аналізу фольклорного твору. Володіння методикою збирання фольклорних творів, аналіз специфічних рис фольклору в порівнянні з художньою літературою, основних теорій походження фольклору, характеристика носіїв і збирачів фольклору, основних етапів розвитку фольклористики та її актуальних проблем на сучасному етапі, складників фольклорного жанру, основних принципів класифікації фольклорних жанрів, жанрової системи фольклору. Визначення, історія назви-терміна, жанрові ознаки, риси поетики, класифікації, спосіб побутування, історію збирання, видання і дослідження, зв'язок з художньою літературою фольклорних жанрів, що вивчаються за програмою.	Фольклор як художня система
Розуміння загального стану науки про фольклор на усіх її етапах розвитку; основні віхи життя й фольклористичні праці науковців-народознавців України; вплив історичного фактору на розвиток української фольклористики; теоретичні положення провідних методологічних концепцій у їх розвитку.	Володіння термінологічним апаратом фольклористики; участь у дискусії, здатність коректно відстоювати свою думку; доцільно й аргументовано характеризувати й аналізувати нормативний блок наукової інформації з курсу; аналітично осмислювати складні не одновимірні історико-фольклористичні явища у причинно-наслідковій залежності. Володіння інформацією про видатних фольклористів західного регіону України.	Українська фольклористика в іменах
Усвідомлювати тематичний і жанровий склад слов'янського фольклору, ідейні і художньо-поетичні особливості жанрів фольклору слов'ян, давню слов'янську міфологію як його невід'ємну складову, напрями та школи фольклористики; взаємозв'язок з літературою, а також вплив окремих фольклорних жанрів на формування літературних, місце і значення фольклору в мистецтві художньо-поетичного слова.	Здатність визначати жанри фольклорних творів за певними стійкими ознаками, порівнювати жанри, простежувати еволюцію і встановлювати зв'язок між різними жанрами та їх різновидами, аналізувати фольклорні твори з точки зору різних шкіл слов'янської фольклористики, визначати і розшифровувати знакову і вербальну символіку, визначати шляхи і прийоми застосування здобутих теоретичних знань у своїй професійній діяльності.	Слов'янський фольклор
2. Цикл професійної підготовки		
2.1. Обов'язкові дисципліни		
2.1.1. Теоретична підготовка		

Вивчення спільнослов'янських і спільносхіднослов'янських фонетичних, лексичних, граматичних змін і процесів, успадкованих давньоукраїнською мовою. Розкриття законів розвитку фонетичної системи, лексичного складу, словотвірної структури, морфологічної і синтаксичної будови давньоукраїнської мови. Вільне оперування давніми мовними законами під час розкриття основних теоретичних питань курсу, історії мовних явищ, виконання практичних і самостійних завдань. Формулювання наукових критеріїв класифікації мов та основних закономірностей їх історичного розвитку; граматичні значення, категорії, граматичну форму слова, способи вираження граматичних значень у різних мовах; визначення ознак та структури найменшої комунікативної одиниці – речення.	Аналізування спільнослов'янських, спільносхіднослов'янських, давньоукраїнських фонетичних, лексичних, словотвірних, морфологічних і синтаксичних мовних змін; встановлення взаємозв'язків між ними. Визначення основних тенденцій і закономірностей розвитку різних рівнів мови, володіння мовознавчими поняттями. Володіння термінологічними поняттями навчального курсу. Визначення місця мовознавства в системі наук; чітке визначення різних мовознавчих понять. Практична характеристика одиниць різних мовних рівнів; їх аналіз. Класифікація звуків мови, визначення закономірностей їх поєднання, усвідомлення фонетичних процесів, природи і структури складу, а також наголосу та інтонації. Пояснення правописних явищ згідно з принципами орфографії. Визначення типів відношень між словами в лексичній системі мови; типи словників та їх порівняльна характеристика. Володіння науковими критеріями класифікації мов світу. Визначення граматичних значень, категорій, граматичної форми слів, способів вираження граматичних значень; характеристика речення як мінімальної комунікативної одиниці. Вміння застосовувати різні класифікації мов світу для визначення мовних сімей і груп.	Загальне та слов'янське мовознавство
--	--	---

Знати об'єкт, предмет та завдання літературознавчої науки: історію становлення та розвитку літературознавства; специфіку літературно-художнього образу. Розуміти особливості літературно-художнього твору; зміст і форму літературно-художнього твору; специфіку зовнішньої форми художнього твору; різновиди композиції художнього твору. Знати основні особливості просвітництва, романтизму, позитивізму, Молодої Польщі, модернізму; постмодернізму та їхні характерні риси. Характеризувати творчі маніфести та особливості розвитку модерністських течій у руслі української літератури в порівнянні з іншими літературами;	Вміння характеризувати специфіку літературознавства та його основних і допоміжних галузей. З'ясовувати історичні особливості становлення літературознавства як науки. Аналізувати твір, враховуючи специфіку його компонентів; давати самостійну оцінку твору. Розмежовувати специфічні особливості течій та з'ясовувати їх вияв у літературних творах. Давати характеристику модерністських течій; виявляти роль героя у розкритті ідейного змісту твору й авторської оцінки героя. Розкривати суть і особливості розвитку реалізму в літературі кінця XIX – початку XX ст. З'ясовувати особливості впливу ідей епохи на проблематику та ідейну суть літературного твору.	Літературознавча славістика
Визначати основні поняття з методики мови, дидактичні принципи та психологічні основи навчання, методи, прийоми і засоби засвоєння знань. Встановлювати співвідношення між теоретичним матеріалом і практичними здатностями, диференціювати мовний матеріал за ступенем складності його засвоєння та виділяти в ньому головне. Визначати типологію уроків з мови, їх структурні компоненти, а також спрямовувати навчальний процес на застосування інноваційних технологій.	Здатність визначати основні завдання на кожному етапі вивчення польської мови, оптимально використовувати можливості мови для освітніх, виховних та розвивальних цілей. Планувати навчальний матеріал за темами, розділами, на семестр, а також складати плани-конспекти уроків, визначаючи ефективну систему завдань і вправ, прогнозуючи пізнавальну діяльність учнів. Уміти співвідносити теоретичні знання з практичними потребами нової сучасної школи, втілювати нові методичні ідеї у практику вивчення предмета. Володіти технологією основних методів і прийомів навчання, оптимально використовувати елементи програмування, комп'ютеризації у вивченні мови, наочність і ТЗН. Вести позакласну роботу зі слов'янської мови, вдало поєднуючи систематичні та епізодичні форми.	Методика викладання слов'янських мов у вищих навчальних закладах

Визначення специфіки навчальних програм з предметів; наявні у методиці класичні та новітні форми роботи з текстом; шляхи аналізу художнього тексту та їх відмінності відповідно до жанрової своєрідності; специфіку, завдання та наповненість уроку відповідно до його дидактичної характеристики; основний характер фонових знань, які можуть використовуватися на уроці літератури; завдання та цілі факультативних занять й позакласної роботи з літератури; форми та види позакласної роботи з літератури.	Розробляти календарне планування; писати поширені конспекти уроків; вибирати потрібні шляхи аналізу художнього тексту; виділяти етапи роботи з художнім текстом; підбирати та формувати систему різнорівневих завдань для перевірки рівня компетенції учнів з предмету; підбирати фоновий матеріал для реалізації навчальної теми, готувати роздатковий матеріал; виокремлювати матеріал для факультативних занять; писати сценарії для позакласної роботи з літератури.	Методика викладання слов'янських літератур у вищих навчальних закладах
Усвідомлення цінності мовно-комунікативних знань для здійснення професійної діяльності; здатність до навчання та саморозвитку; здатність застосовувати мовно-комунікативні знання в професійній діяльності; здатність розв'язувати професійні проблеми і завдання в невизначених умовах; здатність доносити до інших інформацію, ідеї, рішення, власний досвід; здатність до міжособистісної комунікації; здатність до взаємодії; вміння самостійно здобувати знання; здатність формулювати мету і завдання професійного спілкування.	Засвоєння теоретичних знань і вироблення стійких практичних навичок з культури польської мови. Підвищення рівня комунікативної (мовної соціолінгвальної, прагматичної) і лінгвістичної компетенцій майбутніх фахівців, формування висококультурної особистості педагога. Розпізнавання мовних явищ і закономірностей. Аналіз, групування, класифікація, систематизація мовних явищ. розрізнення випадків правильного використання мовних засобів від помилкових. Розуміння значення й особливостей функціонування мовних одиниць у різних формах професійного спілкування. Грамотне в усній і письмовій формах створення власних висловлювань з певною комунікативною метою. Володіння стилістичними прийомами і способами використання стилістичних ресурсів слов'янської мови відповідно до умов і цільової настанови. Володіння різними видами усного спілкування; підготовка до публічного виступу. Правильне використання синтаксичних конструкцій при складанні речень.	Основна слов'янська мова
2.1.2.Практична підготовка		

Здатність репрезентації та глибокого аналізу магістерської роботи, що стосується вирішення професійних завдань, сприймати нові знання і орієнтуватися на рівні професіонала в галузі філології.	Вміння репрезентувати найновіші досягнення в професійній сфері та знаходити джерела, які стосуються сфери професійних інтересів фахівця, працювати з різними джерелами, розшукувати, обробляти, аналізувати та синтезувати отриману інформацію, працювати з сучасними бібліографічними і реферативними базами даних	Атестація
Усвідомлення теоретичних підходів, вимог до організації навчально-виховного процесу у вищій школі у контексті сучасної філософії освіти; систему планування навчальних занять (лекцій, семінарських, практичних занять) різних типів, проектування дій викладача та студента на різних етапах навчального процесу; алгоритм підготування й процедуру організування лекцій та семінарських, практичних занять сучасних типів; критерії аналізу лекцій та практично-семінарських занять; психологічні та індивідуально-типологічні особливості студентів, шляхи організування педагогічної взаємодії з ними відповідно до самотності кожної особистості; правила, прийоми організування діалогічного спілкування зі студентами, невербальної поведінки як викладача, техніки мовлення.	Здатність визначати цілі, структуру навчального заняття відповідно до його форми й типу, проектувати педагогічні дії та дії студентів на різних етапах навчального процесу; організовувати лекції, семінарські, практичні заняття різних типів, керуючись сучасними освітніми вимогами; обирати зміст наукової інформації відповідно до теми, мети навчального заняття, забезпечувати його професійну, практичну спрямованість, зв'язок з досвідом, потребами та інтересами студентів; організовувати навчально-виховний процес як взаємодію викладача й студентів, стимулювати пізнавальну активність студентів застосовувати зміст наукової інформації, методи навчання, освітнє середовище з метою виховання ціннісних орієнтацій, професійних й особистісних рис студентів; застосовувати різні методи, критерії об'єктивного оцінювання навчальних успіхів студентів, мотивувати виставлені бали; розробляти плани-конспекти лекцій, семінарських, практичних, лабораторних робіт згідно з відповідними вимогами; створювати позитивне враження про себе у процесі взаємодії зі студентами, встановлювати контакт з ними, організовувати діалогічне спілкування у процесі навчання й у позааудиторний час; керувати власними емоціями, невербальною поведінкою, технікою мовлення у процесі взаємодії зі студентами; застосовувати різноманітні способи, прийоми емоційно-вольового, виховного впливу	Виробнича практика за фахом (асистентська, педагогічна, мовна)

Розуміння особливостей організації різних видів навчально-пізнавальної діяльності студентів на кожному етапі заняття відповідно до його форми й типу; процедури застосування методів активного й інтерактивного навчання студентів; критеріїв та методів, форм оцінювання навчальних досягнень студентів; методики написання плану-конспекту лекцій та семінарських, практичних занять відповідно до їхньої специфіки, особливостей організування; способи, прийоми організування емоційно-вольового, виховного впливу на поведінку.	Здатність застосовувати сучасні інноваційні методи навчання, різні форми пізнавальної діяльності студентів (індивідуальну, парну, групову, колективну) з метою забезпечення суб'єктної позиції у навчально-виховному процесі; формувати наукові поняття, уміння й навички студентів виконувати різноманітні види навчально-пізнавальної діяльності; розвивати інтерес студентів до змісту навчальних курсів, навчального процесу, майбутньої професійної діяльності; залучати студентів до різноманітних розумових дій з метою формування у них критичного, творчого мислення;	Виробнича практика за фахом (асистентська, педагогічна, літературна)
Здатність виконувати пошук джерел з метою вирішення професійних завдань, сприймати нові знання і орієнтуватися на рівні професіонала в певній вузькій предметній області філології. Здатність використовувати положення та методи дослідження статистики, аналізу.	Здатність узагальнювати, абстрагувати та конкретизувати професійні знання та формулювати мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження, формувати структуру і розробляти план дослідження, створювати нові компетентності через оригінальні дослідження, якість яких відповідає національному та світовому рівням. Вміти відслідковувати найновіші досягнення в професійній сфері та знаходити джерела, що стосуються сфери професійних інтересів фахівця, працювати з різними джерелами, розшукувати, обробляти, аналізувати та синтезувати отриману інформацію, працювати із сучасними бібліографічними і реферативними базами даних.	Підготовка магістерської роботи (в т. ч. науково-дослідна практика)
2.2. Вибіркові дисципліни		
2.2.1. Дисципліни за вибором ВНЗ		
Знання особливостей політичного, соціально-економічного та культурного розвитку Польщі на сучасному етапі. Засвоєння символіки Польщі, територіального поділу, теоретичних положень, які відображені у нових підручниках, навчальних посібниках, монографіях та фахових статтях.	Здатність здійснювати порівняльний аналіз історичних подій, проводити історичні аналогії, давати власну оцінку подій минулого, формулювати обґрунтовані, висновки.	Країнознавство

Інтегративне емоційно-естетичне сприймання явища мистецтва слова умежах світового літературного процесу; здатність виокремлювати національну своєрідність і культурно-специфічні смисли творів, зіставляти їх на рівні теми, ідеї, проблематики, образів, композиції, засобів художньої виразності на уроках літератури, а також усвідомлення специфіки перекладного твору як результату взаємодії двох культур; спрямованість на розкриття комунікативного характеру художнього твору і встановлення особистісного діалогу з його автором; здатність переносити на новий твір теоретико-літературні, соціокультурні, історичні та інші знання і способи рецептивно-естетичної діяльності, здобуті у процесі вивчення української, польської та світової літератури; здійснення самостійної естетичної оцінки художнього твору.	Формування компетентностей обирати потрібну літературу; створення належних психолого-педагогічних умов для сприйняття та розуміння прочитаного; забезпечення необхідних компетентностей з теорії, історії літератури та літературної критики; формування навичок аналізу художнього твору; розвиток усного та писемного мовлення; формування навичок дослідницької роботи. Педагогічні технології аналізу літературного твору створюються внаслідок проектування процесу навчання аналізу художніх творів та існують у формах певних теоретичних моделей, що передбачають найбільш характерні розумові й операційні дії, зумовлені істотними рисами певного способу аналізу	Літературознавчий аналіз тексту
2.2.2. Дисципліни вільного вибору студента		

Орієнтуватися в часових межах та особливостях виникнення польської літератури, основних напрямках; у формах та змістових площинах польської літератури, її представниках, а також в основних проблемно-тематичних векторах їхньої творчості; коментувати літературні й культурні явища, постаті польської літератури; визначати вплив на письменника оточення, ментальності й культури, суспільно-політичної ситуації даного народу та європейської філософської думки; знати науковців, які досліджують питання, пов'язані з проблемно-тематичною палітрою запропонованих текстів (як польських, так і українських).	Здатність визначати першорядні риси польської літератури та вказувати характерні особливості жанру; застосовувати на практиці основну літературознавчу термінологію; аналізувати художні твори та літературний процес у їх нерозривному зв'язку; обґрунтовувати свої думки, опираючись на основні методологічні принципи контекстуального аналізу.	Актуальні проблеми польської літератури
Орієнтуватися у часових межах та особливостях новітньої польської літератури, у формах та змістових площинах даної епохи, представниках запропонованого періоду, а також європейських мислителів та в основних проблемно-тематичних векторах їхньої творчості у руслі постмодернізму; коментувати літературні й культурні явища, постаті польської літератури; визначати вплив на письменника оточення, ментальності й культури, суспільно-політичної ситуації даного періоду та європейської філософської думки; знати науковців, які досліджують питання пов'язані з проблемно-тематичною палітрою запропонованих текстів (як польських, так й українських).	Здатність визначати першорядні риси польської літератури XXI століття та вказати характерні особливості жанру роману; застосовувати на практиці основну літературознавчу термінологію, особливо пов'язану з теоретичними відомостями щодо роману та його видами; аналізувати художні твори та літературний процес XXI століття у їх нерозривному зв'язку, обґрунтовувати свої думки, опираючись на основні методологічні принципи контекстуального аналізу.	Новітня польська література

Відомості про історію розвитку компаративних досліджень; особливості методологічного апарату порівняльного літературознавства; міждисциплінарну перспективу сучасної літературної компаративістики.	Застосовування на практиці порівняльного та типологічного аналізу літературних явищ вітчизняного та світового письменств; визначення етномагологічних особливостей міжлітературних діалогів культур; адекватне використання поняттєво-термінологічного апарату літературної компаративістики.	Літературознавча компаративістика
Основні тенденції, які визначають розвиток слов'янської фразеології на сучасному етапі; стан дослідження слов'янської фразеології, погляди на обсяг та предмет фразеології, поняття фразеологічної норми та фразеологічної помилки; функціональні аспекти слов'янської фразеології, поняття узуального та оказіонального вживання фразеологізмів, стан дослідження фразеологічних трансформацій; семантичні, парадигматичні та прагматичні особливості фразеології; особливості відображення фразеологізмів у фразеологічних словниках.	Здатність застосувати отримані знання при окресленні актуальних проблем слов'янської фразеології; давати загальну характеристику сучасних тенденцій розвитку фразеології слов'янських мов; використовувати компетентності при теоретичному осмисленні та практичному опрацюванні власних наукових розвідок; застосовувати знання з фразеології у лінгводидактичній практиці, зокрема глоттодидактиці; ідентифікувати у текстах фразеологічні трансформації та визначати їхні функції.	Динамічні процеси у фразеологічних системах сучасних слов'янських мов
Визначення основних понять перекладознавства як науки та її категорій; орієнтування в сучасних теоріях перекладознавства у польському мовознавстві; усвідомлення закономірностей, принципів, методів, форм і засобів виконання перекладу; знання загального обсягу останніх теоретичних праць у польському мовознавстві про переклад як науку та тенденції його розвитку.	Здатність застосувати отримані теоретичні знання з метою вирішення практичних завдань. Навички формування творчого, дослідницького підходу до організації перекладацької діяльності. Уміння здійснювати самоконтроль, самоаналіз та об'єктивну самооцінку власної перекладацької діяльності. Формування здатності виконувати різні види перекладацької діяльності з використанням сучасних технічних засобів.	Перекладацький практикум

Перекладацькі прийоми, які використовуються в усному послідовному та письмовому двосторонньому перекладі за фахом. Специфіку перекладу художніх текстів із урахуванням їх стилевих особливостей, жанрових ознак, приналежності до певної епохи. Основні принципи, методи та лінгвістичні особливості анотування, реферування та перекладу польськомовних текстів.	Здатність перекладати тексти спеціалізованої польськомовної літератури у письмовій формі, використовуючи термінологічні двомовні словники, тлумачні, електронні, онлайн-словники тощо. Перекладати з польської мови українською та з української мови польською художні тексти, враховуючи їх художню специфіку. Здатність здійснювати аналітичне опрацювання польськомовних джерел з метою отримання інформації, що необхідна для вирішення певних завдань професійно-виробничої діяльності; реферувати, анотувати та перекладати автентичні фахові тексти.	Перекладознавство в структурі літературознавчої компаративістики
Відомості про основні принципи, методи, способи та прийоми перекладу, принципи та план аналізу граматичних та лексичних трансформацій у процесі перекладу текстів за фахом. основні види словників та методи роботи з термінологічними двомовними, тлумачними, електронними та онлайн-словниками; перекладацькі прийоми, які використовуються в усному послідовному та письмовому двосторонньому перекладі за фахом; основні принципи, методи та лінгвістичні особливості анотування, реферування та перекладу польськомовних текстів; принципи складання та особливості перекладу у письмовій формі основних видів офіційних та ділових паперів; граматичні структури, значення граматичних елементів, категорій, процесів, що є необхідними для гнучкого вираження відповідних функцій та понять, а також для розуміння і продукування широкого кола текстів в академічній та професійній сферах.	Здатність аналізувати робочі ситуації, пов'язані з доцільністю використання певних методів, способів та прийомів перекладу, проводити обговорення проблем загальнонаукового та професійно-орієнтованого характеру. Здатність аналізувати граматичні та лексичні трансформації, що виникають при перекладі з польської мови українською та з української мови польською, правильно обирати перекладацьку стратегію. Перекладати тексти у письмовій формі, використовуючи термінологічні двомовні словники, тлумачні, електронні, онлайн-словники тощо. Перекладати з польської мови українською та з української мови польською переговори, наради, ділові зустрічі та виступи з використанням відповідних перекладацьких прийомів та функціональної лексики за фахом.	Теорія і практика перекладу

